

taget i det andet Thing paa det nærmeste i den Skikkelse, hvori det er fremkommet fra Regjeringen, og i ethvert Tilfælde bygget paa de samme Principer, en Skikkelse, hvorfra der ved Sagens 2den Behandling her i Landstinget kun blev afvejet med een Stemmes Majoritet, og, bortseet fra, at der jo slet ikke foreligger nogen almindelig Tilkjendegivelse om, at man overhovedet i alle Landcommuner ønsker at see Lovforslaget tilsendt paa dem i sin hele Strengthed, saaledes nemlig, at der skal svares Afgift af alle Hunde — dette er jo ganske vist et Ønske og en Mening, der har gjort sig gjældende hos Enkelte af Thingets Medlemmer og navnlig hos hele Udvalget, men man vil dog vist erkjende, at, om denne Mening og dette Ønske ogsaa kunne have deres fuldstændige Begrundelse i de stedlige Forhold der, hvor de Herrer have hjemme, saa bør de dog ikke gjøres gjældende i et Lovforslag, der skal omfatte hele Landet, uden at den samme Mening og det samme Ønske foreligger i langt fylbigere Udtryk, end det for Dieblisset er Tilfældet —, og endelig tillige bortseet fra det vistnok mindre Heldige i, dersom vi, følgende Udvalgets Indstilling, ved at forkaste Lovforslaget, formindste Udbyttet af disse 8 Maaneders lange Forhandlinger og derved tildeels forringe Frugten af Dages og Ugers Arbejde —, bortseet, som sagt, fra Alt dette, er det dog vistnok meget tvivlsomt, om Udvalget her i Salen i det Hele taget fra Begyndelsen af har betraadt den rette Vej, idet det har søgt at ombanne det af Regjeringen forelagte Lovforslag, om jeg saa maa kalde det, til et fuldstændigt Skattelovforslag, der i Virkeligheden vilde medføre overordentlige Byrder og Ulemper for Communalbestyrelserne, uden at disse vilde være istand til egentlig at paasee dets Opretholdelse, og uden at der derhos, som jeg nys bemærkede, foreligger eller har foreligget noget som helst almindeligt Ønske, der gaaer i den Retning. Alt vel overveiet, og i Betragtning af at Lovforslaget, som det nu her foreligger, vil afhjælpe den Trang, der har fremkaldt Regjeringens oprindelige Forslag, — en Trang, som Udvalget selv har anerkjendt var tilstede i rigeste Maal, og en Trang, som selvsølgelig forbliver uafhjulpen, naar Udvalgets Forslag eller Indstil-

ling vedtages —, troer jeg, at det vil være rigtigst, at vi vedtage Lovforslaget, saaledes som det er kommet til os fra Folkethinget, og derimod stemme mod Udvalgets Indstilling. Det forekommer mig, at der ogsaa i Resultatet af Afstemningen her i Thinget i sin Tid ved Sagens 2den Behandling, hvilken Afstemning afgav, saavidt muligt, det meest tvivlsomme Vidnesbyrd om den Stemning, som der her i Thinget var for Udvalgets Ansæelse, foreligger tilstrækkelig Opfordring for det høie Thing til nu at stemme mod Udvalgets Indstilling og for Forslaget, saaledes som det er kommet til os fra Folkethinget, omendret omtrent til den Skikkelse, hvori det i sin Tid blev forelagt af Regjeringen. Jeg skal altsaa anbefale det høie Thing at stemme mod Indstillingen og for Lovforslaget, saaledes som det er oversendt fra Folkethinget.

Braoch; Naar den ærede sidste Taleer bemærkede, at der ikke var fremkommet Udtalelser her i Thinget, der viste, at det, som dette Lovforslag havde til Formaal, var overensstemmende med et fra Communerne udtalt Ønske, saa skal jeg dog tillade mig at bemærke, at den høitærede Justitsminister, da han forelagde Lovforslaget, bemærkede, at det havde været Gjenstand for en stor Correspondance mellem Ministeriet og forskjellige Landcommuner, og et Resultat deraf var dette, at der fra mange Steder var høret Ønske om, at en saadan Lov maatte emanere. Naar det ærede Medlem dernæst udtalte det Ønske, at dette Lovforslag, saaledes som det nu foreligger, maatte blive vedtaget, og han saaledes mener, at det skulde tilfredsstille den Trang, som for Dieblisset er tilstede, maa jeg i Modsetning dertil mene, at det dog maa være gaaet op for Enhver, at det er aldeles utilstrækkeligt dertil. Det er efter min Mening en fuldstændig Fiction, man hilder sig i, naar man troer at opnaae Noget ved det; thi denne Bestatning af een Mark for hver Hund paa Landet er virkelig — ja, jeg vil ikke betegne den. Det, der vilde opnaaes ved Loven, naar den emanerede, er egentlig kun det, at man vilde faae en dobbelt Bestatning for Hunde i Kjøbstæderne, medens det blev en frivillig Sag paa Landet. Jeg troer ikke, at der er særlig Anledning til at fordoble